

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ
до проєкту Закону України «Про внесення змін до Закону України “Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні” щодо запровадження звітності із сталого розвитку»

Зміст положення акта законодавства	Зміст відповідного положення проєкту акта
Цей Закон визначає правові засади регулювання, організації, ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні.	Цей Закон визначає правові засади регулювання, організації, ведення бухгалтерського обліку, складання фінансової звітності та організації звітування із сталого розвитку в Україні.
Розділ І. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ Стаття 1. Визначення термінів (<i>викладено в алфавітному порядку</i>)	
Для цілей цього Закону терміни вживаються у такому значенні: активи - ресурси, контрольовані підприємством у результаті минулих подій, використання яких, як очікується, приведе до отримання економічних вигод у майбутньому; бухгалтерський облік - процес виявлення, вимірювання, реєстрації, накопичення, узагальнення, зберігання та передачі інформації про діяльність підприємства зовнішнім та внутрішнім користувачам для прийняття рішень; внутрішньогосподарський (управлінський) облік - система збору, обробки та підготовки інформації про діяльність підприємства для внутрішніх користувачів у процесі управління підприємством;	Для цілей цього Закону терміни вживаються в такому значенні: 1) активи — ресурси, контрольовані юридичними особами, створеними відповідно до законодавства України, незалежно від їх організаційно-правової форми і форми власності, філіями та представництвами юридичних осіб, утвореними відповідно до законодавства іноземної держави (далі — підприємства), у результаті минулих подій, використання яких, як очікується, призведе до отримання економічних вигод у майбутньому;; 2) бухгалтерський облік — процес виявлення, вимірювання, реєстрації, накопичення, узагальнення, зберігання та передачі інформації про діяльність підприємства зовнішнім та внутрішнім користувачам для прийняття рішень; 3) витрати — зменшення економічних вигод у вигляді зменшення активів або збільшення зобов’язань, що призводить до зменшення власного капіталу (за винятком зменшення капіталу за рахунок його вилучення або розподілення власниками); 4) власний капітал — різниця між активами і зобов’язаннями підприємства; 5) внутрішньогосподарський (управлінський) облік — система збору, обробки та підготовки інформації про діяльність підприємства для внутрішніх користувачів у процесі управління підприємством;

ДОКУМЕНТ СЕД Мінфін АСКОД

Сертифікат 04AF212836405D9904000000A75E28001F3EF000

Підписувач Гапоненко Людмила Василівна

Дійсний з 02.04.2026 12:44:19 по 02.04.2028 12:44:19

Міністерство фінансів України

41010-08/328 від 22.07.2026

господарська операція - дія або подія, яка викликає зміни в структурі активів та зобов'язань, власному капіталі підприємства;

група - група юридичних осіб, що складається з підприємства, яке контролює інші підприємства (материнське підприємство), та всіх підприємств, які ним контролюються (дочірніх підприємств);

документооборот - рух первинних документів з моменту їх складання підприємством або одержання від інших підприємств до передавання на зберігання в архів після прийняття до обліку;

доходи - збільшення економічних вигод у вигляді збільшення активів або зменшення зобов'язань, яке призводить до зростання власного капіталу (за винятком зростання капіталу за рахунок внесків власників);

зобов'язання - заборгованість підприємства, що виникла внаслідок минулих подій і погашення якої в майбутньому, як очікується, приведе до зменшення ресурсів підприємства, що втілюють у собі економічні вигоди;

економічна вигода - потенційна можливість отримання підприємством грошових коштів від використання активів;

консолідована фінансова звітність - фінансова звітність підприємства, яке здійснює контроль, та підприємств, які ним контролюються, як єдиної економічної одиниці;

облікова політика - сукупність принципів, методів і процедур, що використовуються підприємством для ведення бухгалтерського обліку, складання та подання фінансової звітності;

первинний документ - документ, який містить відомості про господарську операцію;

фінансова звітність - звітність, що містить інформацію про фінансовий стан та результати діяльності підприємства;

користувачі фінансової звітності (далі - користувачі) - фізичні або юридичні особи, які потребують інформації про діяльність підприємства для **прийняття** рішень;

6) господарська операція — дія або подія, яка викликає зміни в структурі активів та зобов'язань, власному капіталі підприємства;

7) група — група юридичних осіб, що складається з підприємства, яке контролює інші підприємства (материнське підприємство), та всіх підприємств, які ним контролюються (дочірніх підприємств);

8) документооборот — рух первинних документів з моменту їх складання підприємством або одержання від інших підприємств до передавання на зберігання в архів після прийняття до обліку;

9) доходи — збільшення економічних вигод у вигляді збільшення активів або зменшення зобов'язань, яке призводить до зростання власного капіталу (за винятком зростання капіталу за рахунок внесків власників);

10) економічна вигода — потенційна можливість отримання підприємством грошових коштів від використання активів;

11) звіт про платежі на користь держави — документ, що містить узагальнену інформацію про діяльність суб'єктів господарювання, які здійснюють діяльність у видобувних галузях або заготівлю деревини, а також деталізовану інформацію про податки і збори, інші платежі, що були сплачені або належні до сплати на користь держави відповідно до закону. Звіт про платежі на користь держави **подають суб'єкти** господарювання, які здійснюють діяльність у видобувних галузях, відповідно до Закону України “Про забезпечення прозорості у видобувних галузях”, а також **підприємства**, що здійснюють заготівлю деревини і **одночас** становлять суспільний інтерес;

12) звіт про управління — документ, що містить фінансову та нефінансову інформацію, яка характеризує стан і перспективи розвитку підприємства та розкриває основні ризики і невизначеності його діяльності, а також **інформацію про питання сталого розвитку, що розкривається відповідно до законодавства;**

Відсутній витрати - зменшення економічних вигод у вигляді зменшення активів або збільшення зобов'язань, що призводить до зменшення власного капіталу (за винятком зменшення капіталу за рахунок його вилучення або розподілення власниками); Відсутній міжнародні стандарти фінансової звітності (далі — міжнародні стандарти) - прийняті Радою міжнародних стандартів бухгалтерського обліку документи, якими визначено порядок складання фінансової звітності; національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку - нормативно-правовий акт, яким визначаються принципи та методи ведення бухгалтерського обліку і складання фінансової звітності підприємствами (крім підприємств, які відповідно до законодавства складають фінансову звітність за міжнародними стандартами фінансової звітності та національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку в державному секторі), розроблений на основі міжнародних стандартів фінансової звітності і законодавства	13) звітність із сталого розвитку — звітність підприємства, яка містить інформацію про питання сталого розвитку відповідно до вимог стандартів звітності із сталого розвитку або стандартів звітності із сталого розвитку для добровільного використання та яка розкривається в окремому розділі звіту про управління; 14) зобов'язання — заборгованість підприємства, що виникла внаслідок минулих подій і погашення якої в майбутньому, як очікується, призведе до зменшення ресурсів підприємства, що втілюють у собі економічні вигоди; 15) консолідована звітність із сталого розвитку — звітність із сталого розвитку підприємства, яке здійснює контроль, та підприємств, які ним контролюються, як єдиної економічної одиниці; 16) консолідована фінансова звітність — фінансова звітність підприємства, яке здійснює контроль, та підприємств, які ним контролюються, як єдиної економічної одиниці; 17) користувачі фінансової звітності (далі — користувачі) — фізичні або юридичні особи, які потребують інформації про діяльність підприємства для ухвалення рішень; 18) міжнародні стандарти фінансової звітності — прийняті Радою міжнародних стандартів бухгалтерського обліку стандарти бухгалтерського обліку міжнародних стандартів фінансової звітності (стандарти бухгалтерського обліку МСФЗ), якими визначено порядок складання фінансової звітності; 19) національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку — нормативно-правовий акт, яким визначаються принципи та методи ведення бухгалтерського обліку і складання фінансової звітності підприємствами (крім підприємств, які відповідно до законодавства складають фінансову звітність за міжнародними стандартами фінансової звітності та національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку в державному секторі), розроблений на основі міжнародних стандартів фінансової звітності і законодавства
---	--

Європейського Союзу у сфері бухгалтерського обліку та затверджений центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку та аудиту;

національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку в державному секторі - нормативно-правовий акт, яким визначаються принципи та методи ведення бухгалтерського обліку і складання фінансової звітності для розпорядників бюджетних коштів, центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, та фондів загальнообов'язкового державного соціального і пенсійного страхування, розроблений на основі міжнародних стандартів бухгалтерського обліку для державного сектору та затверджений центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку та аудиту;

звіт про платежі на користь держави - документ, що містить узагальнену інформацію про діяльність суб'єктів господарювання, які здійснюють діяльність у видобувних галузях або заготівлю деревини, а також деталізовану інформацію про податки і збори, інші платежі, що були сплачені або належні до сплати на користь держави відповідно до закону. Звіт про платежі на користь держави **подається суб'єктами** господарювання, які здійснюють діяльність у видобувних галузях, відповідно до Закону України «Про забезпечення прозорості у видобувних галузях», а також **підприємствами**, що здійснюють заготівлю деревини і **при цьому** становлять суспільний інтерес;

Відсутній

підприємства, що становлять суспільний інтерес, - підприємства - емітенти цінних паперів, цінні папери яких допущені до торгів на регульованому ринку капіталу або щодо цінних паперів яких здійснено

Європейського Союзу у сфері бухгалтерського обліку та затверджений центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку, аудиту **та організації звітування із сталого розвитку;**

20) національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку в державному секторі — нормативно-правовий акт, яким визначаються принципи та методи ведення бухгалтерського обліку і складання фінансової звітності для розпорядників бюджетних коштів, центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, та фондів загальнообов'язкового державного соціального і пенсійного страхування, розроблений на основі міжнародних стандартів бухгалтерського обліку для державного сектору та затверджений центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку, аудиту **та організації звітування із сталого розвитку;**

21) облікова політика — сукупність принципів, методів і процедур, що використовуються підприємством для ведення бухгалтерського обліку, складання та подання фінансової звітності;

22) первинний документ — документ, який містить відомості про господарську операцію;

23) питання сталого розвитку — екологічні, соціальні питання та питання управління, зокрема, що стосуються трудових відносин, дотримання прав людини, боротьби з корупцією;

24) підприємства, що становлять суспільний інтерес, — підприємства — емітенти цінних паперів, цінні папери яких допущені до торгів на регульованому ринку капіталу або щодо цінних паперів

публічну пропозицію, банки, страховики, недержавні пенсійні фонди, інші фінансові установи (крім інших фінансових установ та недержавних пенсійних фондів, що належать до мікропідприємств та малих підприємств) та підприємства, які відповідно до цього Закону належать до великих підприємств;

звіт про управління - документ, що містить фінансову та нефінансову інформацію, яка характеризує стан і перспективи розвитку підприємства та розкриває основні ризики і невизначеності його діяльності;

власний капітал - різниця між активами і зобов'язаннями підприємства;

Відсутні

таксономія фінансової звітності - склад статей і показників фінансової звітності та її елементів, які підлягають розкриттю. **Таксономія** фінансової звітності за міжнародними стандартами видається Радою міжнародних стандартів бухгалтерського обліку;

яких здійснено публічну пропозицію, **Національний банк України**, банки, страховики, недержавні пенсійні фонди, інші фінансові установи (крім інших фінансових установ та недержавних пенсійних фондів, що належать до мікропідприємств та малих підприємств) та підприємства, які відповідно до цього Закону належать до великих підприємств;

25) стандарти звітності із сталого розвитку — документи, прийняті Європейською Комісією, якими визначено обов'язкові вимоги та порядок розкриття підприємствами інформації про питання сталого розвитку;

26) стандарти звітності із сталого розвитку для добровільного використання — документи, прийняті Європейською Комісією, якими визначено вимоги та порядок розкриття інформації про питання сталого розвитку та які застосовуються підприємствами, на добровільних засадах або у випадках, передбачених законом;

27) таксономія звітності із сталого розвитку — склад статей і показників звітності із сталого розвитку та її елементів, які підлягають розкриттю. Таксономію звітності із сталого розвитку схвалює Європейська Комісія;

28) таксономія фінансової звітності — склад статей і показників фінансової звітності та її елементів, які підлягають розкриттю. **Таксономію** фінансової звітності за міжнародними стандартами **фінансової звітності** видає Рада міжнародних стандартів бухгалтерського обліку;

29) фінансова звітність — звітність, що містить інформацію про фінансовий стан та результати діяльності підприємства;

чистий дохід від реалізації продукції, (товарів, робіт, послуг) - дохід, що визначається шляхом вирахування з доходу від реалізації продукції, товарів, робіт, послуг (у тому числі платежів від оренди об'єктів інвестиційної нерухомості) наданих знижок, вартості повернутих раніше проданих товарів, доходів, що за договорами належать комітентам (принципалам тощо), та податків і зборів.

Відсутній

Інші терміни для цілей цього Закону використовуються у значеннях, визначених національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку, національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку в державному секторі та міжнародними стандартами фінансової звітності, введеними в дію відповідно до законодавства, залежно від того, які з наведених стандартів застосовуються підприємством.

30) чистий дохід від реалізації продукції, товарів, робіт, послуг (чистий оборот) — дохід, що визначається шляхом вирахування з доходу від реалізації продукції, товарів, робіт, послуг (у тому числі платежів від оренди об'єктів інвестиційної нерухомості) наданих знижок, вартості повернутих раніше проданих товарів, доходів, що за договорами належать комітентам (принципалам тощо), та податків і зборів.

Порядок визначення чистого обороту для цілей застосування цього Закону для фінансових установ встановлює орган, який здійснює державне регулювання та/або нагляд за діяльністю фінансових установ, за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку, аудиту та організації звітування із сталого розвитку.

2. Інші терміни, що застосовуються в цьому Законі і не визначаються ним, використовуються у значенні, встановленому іншими законами України, національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку, національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку в державному секторі, міжнародними стандартами фінансової звітності та стандартами звітності із сталого розвитку, введеними в дію відповідно до законодавства, залежно від того, які з наведених стандартів застосовуються підприємством.

Стаття 2. Сфера дії Закону

1. Цей Закон поширюється на всіх юридичних осіб, створених відповідно до законодавства України, незалежно від їх організаційно-правової форми і форми власності, на філії та представництва юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави (далі — підприємства), які зобов'язані вести бухгалтерський облік та подавати фінансову звітність, а також на операції з виконання державного та місцевих бюджетів і складання фінансової звітності про виконання бюджетів з урахуванням бюджетного законодавства.	1. Цей Закон поширюється на всіх юридичних осіб, створених відповідно до законодавства України, незалежно від їх організаційно-правової форми і форми власності, на філії та представництва юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави, які зобов'язані вести бухгалтерський облік та подавати фінансову звітність, а також на операції з виконання державного та місцевих бюджетів і складання фінансової звітності про виконання бюджетів з урахуванням бюджетного законодавства.
2. Для цілей цього Закону підприємства (крім бюджетних установ) можуть належати до таких категорій підприємств - мікропідприємств, малих, середніх або великих підприємств. Мікропідприємствами є підприємства, показники яких на дату складання річної фінансової звітності за рік, що передус звітному, відповідають щонайменше двом із таких критеріїв: - балансова вартість активів - до 350 тисяч євро включно; чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) - до 700 тисяч євро включно; - середня кількість працівників - до 10 осіб включно. Малими є підприємства, які не відповідають критеріям для мікропідприємств та показники яких на дату складання річної фінансової звітності за рік, що передус звітному, відповідають щонайменше двом із таких критеріїв: - балансова вартість активів - до 4 мільйонів євро включно; чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) - до 8 мільйонів євро включно; - середня кількість працівників - до 50 осіб включно. Середніми є підприємства, які не відповідають критеріям для малих підприємств та показники яких на дату складання річної фінансової звітності за рік, що передус звітному, відповідають щонайменше двом із таких критеріїв:	2. Для цілей цього Закону підприємства (крім бюджетних установ) можуть належати до таких категорій підприємств - мікропідприємств, малих, середніх або великих підприємств. Мікропідприємствами є підприємства, показники річної фінансової звітності яких на дату складання річної фінансової звітності відповідають щонайменше двом із таких критеріїв: - балансова вартість активів — до 450 тисяч євро включно; чистий оборот — до 900 тисяч євро включно; - середня кількість працівників — до 10 осіб включно. Малими є підприємства, які не відповідають критеріям для мікропідприємств та показники річної фінансової звітності яких на дату складання річної фінансової звітності відповідають щонайменше двом із таких критеріїв: - балансова вартість активів — до 5 мільйонів євро включно; чистий оборот — до 10 мільйонів євро включно; - середня кількість працівників — до 50 осіб включно. Середніми є підприємства, які не відповідають критеріям для малих підприємств та показники річної фінансової звітності яких на дату складання річної фінансової звітності відповідають щонайменше двом із таких критеріїв:

балансова вартість активів - до 20 мільйонів євро включно; чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) - до 40 мільйонів євро включно; середня кількість працівників - до 250 осіб включно. Великими є підприємства, які не відповідають критеріям для середніх підприємств та показники яких на дату складання річної фінансової звітності за рік, що передує звітному, відповідають щонайменше двом із таких критеріїв: балансова вартість активів - понад 20 мільйонів євро; чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) - понад 40 мільйонів євро; середня кількість працівників - понад 250 осіб. ... Якщо підприємство однієї з наведених категорій за показниками річної фінансової звітності протягом двох років поспіль не відповідає наведеним критеріям, воно відноситься до відповідної категорії підприємств. ...	балансова вартість активів — до 25 мільйонів євро включно; чистий оборот — до 50 мільйонів євро включно; середня кількість працівників — до 250 осіб включно. Великими є підприємства, які не відповідають критеріям для середніх підприємств та показники річної фінансової звітності яких на дату складання річної фінансової звітності відповідають щонайменше двом із таких критеріїв: балансова вартість активів — понад 25 мільйонів євро; чистий оборот — понад 50 мільйонів євро; середня кількість працівників — понад 250 осіб. ... Якщо підприємство однієї з наведених категорій за показниками річної фінансової звітності протягом двох років поспіль (за звітний рік та рік, що передує звітному) не відповідає категорії, до якої воно віднесено, таке підприємство відноситься до відповідної категорії, критеріям якої відповідають показники річної фінансової звітності за результатами звітного періоду. ...
Стаття 4. Принципи бухгалтерського обліку та фінансової звітності	
(абзац дев'ятий) інших принципах, визначених міжнародними стандартами або національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку, або національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку в державному секторі залежно від того, які з наведених стандартів застосовуються підприємством.	(абзац дев'ятий) інших принципах, визначених міжнародними стандартами фінансової звітності або національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку, або національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку в державному секторі залежно від того, які з наведених стандартів застосовуються підприємством.

Розділ II. ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ
ТА ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

Стаття 6. Державне регулювання бухгалтерського обліку та фінансової звітності в Україні

Частина друга: 2. Регулювання питань методології бухгалтерського обліку та фінансової звітності здійснюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку та аудиту, затверджує національні положення (стандарти) бухгалтерського обліку, національні положення (стандарти) бухгалтерського обліку в державному секторі, інші нормативно-правові акти щодо ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності. На національні положення (стандарти) бухгалтерського обліку і національні положення (стандарти) бухгалтерського обліку в державному секторі не поширюється дія законодавства щодо здійснення державної регуляторної політики та регуляторної діяльності.	Частина друга: 2. Регулювання питань методології бухгалтерського обліку та фінансової звітності здійснюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку, аудиту та організації звітування із сталого розвитку, який затверджує національні положення (стандарти) бухгалтерського обліку, національні положення (стандарти) бухгалтерського обліку в державному секторі, інші нормативно-правові акти щодо ведення бухгалтерського обліку, складання фінансової звітності та порядку складання звітності із сталого розвитку. На нормативно-правові акти центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку, аудиту та організації звітування із сталого розвитку, прийняті на підставі і на виконання цього Закону та актів права Європейського Союзу, не поширюється дія законодавства щодо здійснення державної регуляторної політики та регуляторної діяльності.
Частина третя: (абзац другий) 3. ... Порядок ведення бухгалтерського обліку окремих господарських операцій, пов'язаних із діяльністю з надання фінансових послуг, які не визначені міжнародними стандартами фінансової звітності, для небанківських фінансових установ та осіб, які не є фінансовими установами, але мають право надавати окремі фінансові послуги, державне регулювання та/або нагляд за діяльністю яких здійснює Національний банк України, встановлюється Національним банком України за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що	Частина третя: (абзац другий) 3. ... Порядок ведення бухгалтерського обліку окремих господарських операцій, пов'язаних із діяльністю з надання фінансових послуг, які не визначені міжнародними стандартами фінансової звітності, для небанківських фінансових установ та осіб, які не є фінансовими установами, але мають право надавати окремі фінансові послуги, державне регулювання та/або нагляд за діяльністю яких здійснює Національний банк України, встановлюється Національним банком України за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що

забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку та аудиту.	забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку, аудиту та організації звітування із сталого розвитку.
6. Міністерства, інші центральні органи виконавчої влади у межах своєї компетенції відповідно до галузевих особливостей мають право розробляти на базі національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку в державному секторі методичні рекомендації щодо їх застосування за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку та аудиту.	6. Міністерства, інші центральні органи виконавчої влади у межах своєї компетенції відповідно до галузевих особливостей мають право розробляти на базі національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку в державному секторі методичні рекомендації щодо їх застосування за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку, аудиту та організації звітування із сталого розвитку.
Розділ III. ОРГАНІЗАЦІЯ ТА ВЕДЕННЯ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ Стаття 8. Організація бухгалтерського обліку на підприємстві	
2. Питання організації бухгалтерського обліку на підприємстві належать до компетенції його власника (власників) або уповноваженого органу (посадової особи) відповідно до законодавства та установчих документів.	2. Питання організації бухгалтерського обліку, організації складання звіту про управління, звітності із сталого розвитку та звіту про платежі на користь держави на підприємстві, належать до компетенції його власника (власників) або уповноваженого органу (посадової особи) відповідно до законодавства та установчих документів.
3. Відповідальність за організацію бухгалтерського обліку та забезпечення фіксування фактів здійснення всіх господарських операцій у первинних документах, збереження оброблених документів, реєстрів і звітності протягом встановленого терміну, але не менше трьох років, несе уповноважений орган (посадова особа), який здійснює керівництво підприємством, або власник відповідно до законодавства та установчих документів.	3. Відповідальність за організацію бухгалтерського обліку, складання фінансової звітності та організацію складання звітів, які подаються і оприлюднюються разом із фінансовою звітністю відповідно до вимог цього Закону, а також забезпечення фіксування фактів здійснення всіх господарських операцій у первинних документах, збереження оброблених документів, реєстрів і звітності протягом встановленого терміну, але не менше трьох років, несе уповноважений орган (посадова особа), який здійснює керівництво

	підприємством, або власник відповідно до законодавства та установчих документів.
4. Для забезпечення ведення бухгалтерського обліку підприємство самостійно з дотриманням вимог цього Закону обирає форми його організації: введення до штату підприємства посади бухгалтера або створення бухгалтерської служби на чолі з головним бухгалтером; користування послугами спеціаліста з бухгалтерського обліку, зареєстрованого як підприємець, який здійснює підприємницьку діяльність без створення юридичної особи; ведення на договірних засадах бухгалтерського обліку централізованою бухгалтерією або підприємством, суб'єктом підприємницької діяльності, самозайнятою особою, що провадять діяльність у сфері бухгалтерського обліку та/або аудиторської діяльності; Відсутній ... Завдання та функціональні обов'язки бухгалтерських служб, повноваження керівника бухгалтерської служби у бюджетних установах визначаються Кабінетом Міністрів України.	4. Для забезпечення ведення бухгалтерського обліку підприємство самостійно з дотриманням вимог цього Закону обирає форми його організації: введення до штату підприємства посади бухгалтера або створення бухгалтерської служби на чолі з головним бухгалтером; Виключити ведення на договірних засадах бухгалтерського обліку централізованою бухгалтерією; ведення на договірних засадах бухгалтерського обліку підприємством, суб'єктом підприємницької діяльності, самозайнятою особою, що провадять діяльність у сфері бухгалтерського обліку та/або аудиторської діяльності. Ця форма організації бухгалтерського обліку не застосовується в бюджетних установах; ... Кабінет Міністрів України визначає завдання, функціональні обов'язки, повноваження керівника бухгалтерської служби у бюджетних установах та затверджує типові положення про бухгалтерську службу бюджетної установи.
5. Підприємство самостійно: визначає за погодженням з власником (власниками) або уповноваженим ним органом (посадовою особою) відповідно до установчих документів облікову політику підприємства;	5. Підприємство самостійно: визначає за погодженням з власником (власниками) або уповноваженим ним органом (посадовою особою) відповідно до установчих документів облікову політику підприємства;

обирає форму бухгалтерського обліку як певну систему реєстрів обліку, порядку і способу реєстрації та узагальнення інформації в них з дотриманням єдиних засад, встановлених цим Законом, та з урахуванням особливостей своєї діяльності і технології обробки облікових даних; Відсутній Відсутній розробляє систему і форми внутрішньогосподарського (управлінського) обліку, звітності і контролю господарських операцій, визначає права працівників на підписання бухгалтерських документів; затверджує правила документообороту і технологію обробки облікової інформації, додаткову систему рахунків і реєстрів аналітичного обліку; може виділяти на окремий баланс філії, представництва, відділення та інші відокремлені підрозділи, які зобов'язані вести бухгалтерський облік, з наступним включенням їх показників до фінансової звітності підприємства; визначає доцільність застосування міжнародних стандартів (крім випадків, коли обов'язковість застосування міжнародних стандартів визначена законодавством). Відсутній	обирає форму бухгалтерського обліку як певну систему реєстрів бухгалтерського обліку, порядку і способу реєстрації та узагальнення інформації в них з дотриманням єдиних засад, встановлених цим Законом, та з урахуванням особливостей своєї діяльності і технології обробки облікових даних; розробляє порядок і спосіб збору, реєстрації та узагальнення інформації для складання звіту про управління, звітності із сталого розвитку з урахуванням особливостей своєї діяльності; визначає права і обов'язки працівників, залучених до складання звіту про управління, звітності із сталого розвитку; розробляє систему і форми внутрішньогосподарського (управлінського) обліку, звітності і контролю господарських операцій, визначає права працівників на підписання бухгалтерських документів; затверджує правила документообороту і технологію обробки облікової інформації, додаткову систему рахунків і реєстрів аналітичного обліку; може виділяти на окремий баланс філії, представництва, відділення та інші відокремлені підрозділи, які зобов'язані вести бухгалтерський облік, з наступним включенням їх показників до фінансової звітності підприємства; визначає доцільність застосування міжнародних стандартів фінансової звітності (крім випадків, коли обов'язковість застосування міжнародних стандартів фінансової звітності визначена законодавством про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні); визначає доцільність застосування стандартів звітності із сталого розвитку (крім випадків, коли обов'язковість застосування стандартів звітності зі сталого розвитку визначена цим Законом).
---	---

7. Головний бухгалтер або особа, яка забезпечує ведення бухгалтерського обліку підприємства:

забезпечує дотримання на підприємстві встановлених єдиних методологічних засад бухгалтерського обліку; складання ~~і подання у встановлені строки~~ фінансової звітності;

~~організує контроль за відображенням на рахунках бухгалтерського обліку всіх господарських операцій;~~

~~бере участь в оформленні матеріалів, пов'язаних з нестачею та відшкодуванням втрат від нестачі, крадіжки і неування активів підприємства;~~

~~забезпечує перевірку стану бухгалтерського обліку у філіях, представництвах, відділеннях та інших відокремлених підрозділах підприємства;~~

~~подає в установленому порядку та у випадках, передбачених Законом України "Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення", інформацію центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення.~~

Головним бухгалтером підприємства, що становить суспільний інтерес, може бути ~~призначена~~ особа, яка має повну вищу ~~економічну~~ освіту; стаж роботи у сфері ~~фінансів~~, бухгалтерського обліку ~~та оподаткування~~ не менше трьох років, не має непогашеної або незнятої судимості за вчинення кримінального правопорушення проти власності та у сфері господарської діяльності.

Інші вимоги до головного бухгалтера підприємства, що становить суспільний інтерес, можуть бути визначені законом.

7. Головний бухгалтер або особа, яка забезпечує ведення бухгалтерського обліку підприємства, забезпечує дотримання на підприємстві встановлених єдиних методологічних засад бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності, виконує інші обов'язки, передбачені законом.

Головним бухгалтером підприємства, що становить суспільний інтерес, може бути особа, яка має повну вищу освіту **з бухгалтерського обліку та/або фінансів, та/або економіки та** стаж роботи у сфері бухгалтерського обліку **або аудиту** не менше трьох років, не має непогашеної або незнятої судимості за вчинення кримінального правопорушення проти власності та у сфері господарської діяльності.

Інші вимоги до головного бухгалтера підприємства, що становить суспільний інтерес, можуть бути визначені законом.

Стаття 9. Первинні документи та реєстри бухгалтерського обліку

Частина друга: 2. ... Первинні документи, створені автоматично в електронній формі програмним забезпеченням інформаційно-комунікаційної системи, застосовуються у бухгалтерському обліку за умови наявності накладеного електронного підпису чи печатки з дотриманням вимог законодавства про електронні документи та електронний документообіг. Первинні документи, складені в електронній формі, застосовуються у бухгалтерському обліку за умови дотримання вимог законодавства про електронні документи та електронний документообіг.	Частина друга: 2... Первинні документи, створені автоматично в електронній формі програмним забезпеченням інформаційно-комунікаційної системи, застосовуються у бухгалтерському обліку за умови наявності накладеного електронного підпису чи печатки з дотриманням вимог законодавства про електронні документи, електронний документообіг, електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги. Первинні документи, складені в електронній формі, застосовуються у бухгалтерському обліку за умови дотримання вимог законодавства про електронні документи, електронний документообіг, електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги.
5. Господарські операції повинні бути відображені в облікових реєстрах у тому звітному періоді, в якому вони були здійснені.	5. Господарські операції повинні бути відображені в реєстрах бухгалтерського обліку у тому звітному періоді, в якому вони були здійснені.
6. У разі складання та зберігання первинних документів і реєстрів бухгалтерського обліку з використанням електронних засобів оброблення інформації підприємство зобов'язане за свій рахунок виготовити їх копії на паперових носіях на вимогу інших учасників господарських операцій, а також правоохоронних органів та відповідних органів у межах їх повноважень, передбачених законами.	6. У разі складання та зберігання первинних документів і реєстрів бухгалтерського обліку з використанням електронних засобів оброблення інформації підприємство зобов'язане за свій рахунок виготовити їх копії на паперових носіях або надати в електронній формі на вимогу інших учасників господарських операцій, а також правоохоронних органів та відповідних органів у межах їх повноважень, передбачених законами.

РОЗДІЛ IV. ФІНАНСОВА ЗВІТНІСТЬ
Стаття 11. Загальні вимоги до фінансової звітності

Частина перша: (абзац четвертий) 1. ... Відповідальність за своєчасне та у повному обсязі подання та оприлюднення фінансової звітності несе уповноважений орган (посадова особа), який здійснює керівництво підприємством, або власник відповідно до законодавства та установчих документів.	Частина перша: (абзац четвертий) 1. ... Відповідальність за своєчасне та у повному обсязі подання та оприлюднення фінансової звітності, а також звітів, які подаються і оприлюднюються разом із фінансовою звітністю відповідно до вимог цього Закону, несе уповноважений орган (посадова особа), який здійснює керівництво підприємством, або власник відповідно до законодавства та установчих документів.
Частина друга: (абзац перший) 2. Порядок та строки подання фінансової звітності, консолідованої фінансової звітності, звіту про управління та звіту про платежі на користь держави до органів державної влади визначаються Кабінетом Міністрів України, для банків - Національним банком України. ...	Частина друга: (абзац перший) 2. Порядок та строки подання фінансової звітності, консолідованої фінансової звітності, звіту про управління, звітності із сталого розвитку та звіту про платежі на користь держави до органів державної влади визначаються Кабінетом Міністрів України, для банків - Національним банком України. ...
3. Для мікропідприємств, малих підприємств, непідприємницьких товариств, філій та представництв юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави, крім тих, що зобов'язані складати фінансову звітність за міжнародними стандартами, встановлюється скорочена за показниками фінансова звітність у складі балансу та звіту про фінансові результати.	3. Для мікропідприємств, малих підприємств, непідприємницьких товариств, філій та представництв юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави, крім тих, що зобов'язані складати фінансову звітність за міжнародними стандартами фінансової звітності, встановлюється скорочена за показниками фінансова звітність у складі балансу та звіту про фінансові результати.
Частина четверта: (абзац перший) 4. Склад та форми фінансової звітності, консолідованої фінансової звітності, звіту про управління та звіту про платежі на користь держави підприємств (крім банків), фінансової звітності про виконання бюджетів установлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері	Частина четверта: (абзац перший) 4. Склад та форми фінансової звітності, консолідованої фінансової звітності, звіту про управління, звітності із сталого розвитку та звіту про платежі на користь держави підприємств (крім Національного банку України, банків, небанківських фінансових установ, державне регулювання та/або нагляд за діяльністю яких здійснює

бухгалтерського обліку та аудиту, за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері статистики.	Національний банк України), фінансової звітності про виконання бюджетів установлює центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку, аудиту та організації звітування із сталого розвитку, за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері статистики.
5. Склад та форми фінансової звітності, консолідованої фінансової звітності та звіту про управління банків установлюються Національним банком України. Відсутній	5. Склад та форми фінансової звітності, консолідованої фінансової звітності, звіту про управління та звітності із сталого розвитку банків установлює Національний банк України. Склад та форми фінансової звітності, консолідованої фінансової звітності, звіту про управління та звітності із сталого розвитку небанківських фінансових установ, державне регулювання та/або нагляд за діяльністю яких здійснює Національний банк України, встановлюється Національним банком України за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку, аудиту та організації звітування із сталого розвитку.
6. Фінансова звітність та консолідована фінансова звітність за міжнародними стандартами складаються на підставі таксономії фінансової звітності за міжнародними стандартами, яка оприлюднена державною мовою на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку та аудиту.	6. Фінансова звітність та консолідована фінансова звітність за міжнародними стандартами фінансової звітності складаються на основі таксономії фінансової звітності за міжнародними стандартами фінансової звітності, яка оприлюднена державною мовою на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку, аудиту та організації звітування із сталого розвитку.
7. Звіт про управління подається разом з фінансовою звітністю та консолідованою фінансовою звітністю в порядку та строки, встановлені законом. У разі подання підприємством консолідованої фінансової звітності подається консолідований звіт про	7. Звіт про управління та/або консолідований звіт про управління подається одночасно з фінансовою звітністю та/або консолідованою фінансовою звітністю в порядку і строки, встановлені законом. Від подання звіту про управління звільняються мікропідприємства та малі

управління. Від подання звіту про управління звільняються мікропідприємства та малі підприємства. Середні підприємства мають право не відображати у звіті про управління нефінансову інформацію. Відсутні	підприємства (крім державних унітарних підприємств, господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі). Середні підприємства (крім державних унітарних підприємств, господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі) мають право не відображати у звіті про управління нефінансову інформацію. Державні унітарні підприємства, господарські товариства, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, складають та подають одночасно з річною фінансовою звітністю звіт про управління з урахуванням положень Політики державної власності, визначеної Кабінетом Міністрів України. Звіт про управління підписує керівник (власник) або уповноважена особа у визначеному законодавством порядку.
Стаття 12. Консолідована фінансова звітність	
1. Підприємства, які контролюють інші підприємства (материнські підприємства), крім фінансових звітів про власні господарські операції, складають та подають консолідовану фінансову звітність групи відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів. Для цілей цього Закону групи поділяються на малі, середні або великі. Малими групами вважаються групи, показники річної консолідованої фінансової звітності яких на дату складання річної консолідованої фінансової звітності відповідають щонайменше двом із таких критеріїв: - балансова вартість активів - до 4 мільйонів євро включно; чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) - до 8 мільйонів євро включно; - середня кількість працівників - до 50 осіб включно.	1. Підприємства, які контролюють інші підприємства (материнські підприємства), крім фінансових звітів про власні господарські операції, складають та подають консолідовану фінансову звітність групи відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності. Для цілей цього Закону групи поділяються на малі, середні або великі. Малими групами вважаються групи, показники річної консолідованої фінансової звітності яких на дату складання річної консолідованої фінансової звітності відповідають щонайменше двом із таких критеріїв: - балансова вартість активів — до 5 мільйонів євро включно; чистий оборот — до 10 мільйонів євро включно; - середня кількість працівників — до 50 осіб включно.

Середніми групами вважаються групи, які не відповідають критеріям для малих груп та показники річної консолідованої фінансової звітності яких на дату складання річної консолідованої фінансової звітності відповідають щонайменше двом із таких критеріїв: балансова вартість активів - до 20 мільйонів євро включно; чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) - до 40 мільйонів євро включно; середня кількість працівників - до 250 осіб включно. Великими групами вважаються групи, показники річної консолідованої фінансової звітності яких на дату складання річної консолідованої фінансової звітності відповідають щонайменше двом із таких критеріїв: балансова вартість активів - понад 20 мільйонів євро; чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) - понад 40 мільйонів євро; середня кількість працівників - понад 250 осіб.	Середніми групами вважаються групи, які не відповідають критеріям для малих груп та показники річної консолідованої фінансової звітності яких на дату складання річної консолідованої фінансової звітності відповідають щонайменше двом із таких критеріїв: балансова вартість активів — до 25 мільйонів євро включно; чистий оборот — до 50 мільйонів євро включно; середня кількість працівників — до 250 осіб включно. Великими групами вважаються групи, показники річної консолідованої фінансової звітності яких на дату складання річної консолідованої фінансової звітності відповідають щонайменше двом із таких критеріїв: балансова вартість активів – понад 25 мільйонів євро; чистий оборот – понад 50 мільйонів євро; середня кількість працівників – понад 250 осіб.
2. Міністерства, інші центральні органи виконавчої влади, до сфери управління яких належать суб'єкти державного сектору економіки, та органи, які здійснюють управління майном суб'єктів комунального сектору економіки, крім власної звітності, складають та подають консолідовану фінансову звітність щодо підприємств, які належать до сфери їх управління.	Виключити
Стаття 12¹. Застосування міжнародних стандартів	Стаття 12¹. Застосування міжнародних стандартів фінансової звітності
1. Для складання фінансової звітності застосовуються міжнародні стандарти, які оприлюднені державною мовою на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку та аудиту.	1. Для складання фінансової звітності застосовуються міжнародні стандарти фінансової звітності, які оприлюднені державною мовою на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку, аудиту та організації звітування із сталого розвитку.

2. Підприємства, що становлять суспільний інтерес, публічні акціонерні товариства, суб'єкти господарювання, які здійснюють діяльність у видобувних галузях, материнські підприємства груп, у складі яких є підприємства, що становлять суспільний інтерес, материнські підприємства великої групи, які не належать до категорії великих підприємств, а також підприємства, які провадять господарську діяльність за видами, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України, складають фінансову звітність та консолідовану фінансову звітність за міжнародними стандартами.	2. Підприємства, що становлять суспільний інтерес, публічні акціонерні товариства, суб'єкти господарювання, які здійснюють діяльність у видобувних галузях, державні унітарні підприємства, господарські товариства, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, материнські підприємства груп, у складі яких є підприємства, що становлять суспільний інтерес, материнські підприємства великої групи, які не належать до категорії великих підприємств, а також підприємства, які провадять господарську діяльність за видами, які визначає Кабінет Міністрів України, складають фінансову звітність та консолідовану фінансову звітність за міжнародними стандартами фінансової звітності.
3. Підприємства, крім тих, що зазначені в частині другій цієї статті, самостійно визначають доцільність застосування міжнародних стандартів для складання фінансової звітності та консолідованої фінансової звітності.	3. Підприємства, крім тих, що зазначені в частині другій цієї статті, самостійно визначають доцільність застосування міжнародних стандартів фінансової звітності для складання фінансової звітності та консолідованої фінансової звітності.
4. Підприємства інформують у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері статистики, про складання ними фінансової звітності та консолідованої фінансової звітності за міжнародними стандартами.	4. Підприємства інформують у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері статистики, про складання ними фінансової звітності та консолідованої фінансової звітності за міжнародними стандартами фінансової звітності.
5. Підприємства, які для складання фінансової звітності застосовують міжнародні стандарти, складають і подають фінансову звітність та консолідовану фінансову звітність органам державної влади та іншим користувачам на їх вимогу в порядку, визначеному цим Законом, на основі таксономії фінансової звітності за міжнародними стандартами в єдиному електронному форматі, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку та аудиту. Національний банк України складає річну фінансову звітність Національного банку України в порядку, визначеному	5. Підприємства, які для складання фінансової звітності застосовують міжнародні стандарти фінансової звітності, складають фінансову звітність та консолідовану фінансову звітність на основі таксономії фінансової звітності за міжнародними стандартами фінансової звітності і подають її органам державної влади та іншим користувачам на їх вимогу в порядку, визначеному цим Законом, в єдиному електронному форматі, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку, аудиту та організації звітування із сталого розвитку. Національний банк України складає

Законом України «Про Національний банк України».	річну фінансову звітність Національного банку України в порядку, визначеному Законом України “Про Національний банк України”.
6. Підприємства, які відповідно до законодавства складають фінансову звітність та консолідовану фінансову звітність за міжнародними стандартами, зобов’язані забезпечити ведення бухгалтерського обліку відповідно до облікової політики за міжнародними стандартами після подання першої фінансової звітності або консолідованої фінансової звітності за міжнародними стандартами, що визнається такою у порядку, визначеному міжнародними стандартами.	6. Підприємства, які подали першу фінансову звітність або консолідовану фінансову звітність за міжнародними стандартами фінансової звітності, що визнається такою у порядку, визначеному міжнародними стандартами фінансової звітності, зобов’язані забезпечити ведення бухгалтерського обліку відповідно до облікової політики за міжнародними стандартами фінансової звітності.
Відсутня	Стаття 12². Звітність із сталого розвитку
Відсутня	1. Звітність із сталого розвитку за стандартами звітності із сталого розвитку складають підприємства, чистий оборот яких на дату складання річної фінансової звітності перевищує 450 мільйонів євро та середня кількість працівників яких протягом звітного періоду перевищує 1000 осіб. Консолідовану звітність із сталого розвитку за стандартами звітності із сталого розвитку складають материнські підприємства групи, чистий оборот якої на дату складання річної консолідованої фінансової звітності на консолідованій основі перевищує 450 мільйонів євро та середня кількість працівників протягом звітного періоду перевищує 1000 осіб. Державні унітарні підприємства, господарські товариства, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, показники річної фінансової звітності яких на дату складання річної фінансової звітності не відповідають критеріям, визначеним абзацом першим цієї частини, складають звітність із сталого розвитку за стандартами звітності із сталого розвитку для добровільного використання або за стандартами звітності із сталого розвитку.

Звітність із сталого розвитку та консолідована звітність із сталого розвитку включається до звіту про управління та консолідованого звіту про управління як окремий розділ.

Національний банк України та інститути спільного інвестування звільняються від обов'язкового складання та подання звітності із сталого розвитку за стандартами звітності із сталого розвитку.

Дочірні підприємства можуть не складати звітність із сталого розвитку, якщо такі підприємства включено до консолідованої звітності із сталого розвитку свого материнського підприємства.

Материнські підприємства, які одночасно є дочірніми підприємствами, можуть не складати звітність із сталого розвитку, якщо такі підприємства та його дочірні підприємства включено до консолідованої звітності із сталого розвитку свого материнського підприємства.

Материнське підприємство може не складати консолідовану звітність із сталого розвитку, якщо одночасно виконуються такі умови:

єдиною метою материнських підприємств є придбання часток в інших підприємствах, управління такими частками та отримання з них прибутку;

материнське підприємство не бере участі у прямому або опосередкованому управлінні дочірніми підприємствами, крім здійснення прав акціонера (учасника);

дочірні підприємства не утворюють єдиного виробничого, технологічного або операційного комплексу та не здійснюють діяльність як єдина економічна система, в межах якої діяльність одного підприємства забезпечує або підтримує діяльність іншого;

між дочірніми підприємствами відсутні істотні виробничі, технологічні або комерційні взаємозв'язки, що свідчать про здійснення ними узгодженої господарської діяльності.

	Застосування цього положення не звільняє дочірні підприємства від обов'язку складати звітність із сталого розвитку відповідно до законодавства. Підприємства, крім тих, що зазначені в абзацах першому – третьому цієї частини, самостійно визначають доцільність складання звітності із сталого розвитку або консолідованої звітності із сталого розвитку. У разі якщо протягом звітного року до складу групи було включено підприємство внаслідок його придбання або реорганізації шляхом злиття, материнське підприємство має право не включати інформацію про сталий розвиток такого підприємства до консолідованого звіту про управління за цей звітний рік. У такому випадку інформація про сталий розвиток такого підприємства включається до консолідованого звіту про управління починаючи з наступного звітного року. У разі якщо підприємство вибуло зі складу групи протягом звітного року, материнське підприємство має право не включати інформацію про сталий розвиток такого підприємства до консолідованого звіту про управління за цей звітний рік. Якщо придбання, реорганізація або вибуття підприємства може мати суттєвий вплив на вплив групи на питання сталого розвитку, ризики або можливості, пов'язані з такими питаннями, материнське підприємство зобов'язане розкрити інформацію про такі події у консолідованому звіті про управління.
Відсутня	2. Звітність із сталого розвитку та консолідована звітність із сталого розвитку складається за стандартами звітності із сталого розвитку, які оприлюднені державною мовою на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку, аудиту та організації звітування із сталого розвитку. Підприємства, зазначені в абзаці третьому частини першої цієї статті, та підприємства, які на добровільних засадах складають

	звітність із сталого розвитку або консолідовану звітність із сталого розвитку, можуть застосовувати стандарти звітності із сталого розвитку для добровільного використання, які оприлюднені державною мовою на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку, аудиту та організації звітування із сталого розвитку.
Відсутня	3. Звітність із сталого розвитку та консолідована звітність із сталого розвитку подається за таксономією звітності із сталого розвитку, яка оприлюднена державною мовою на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку, аудиту та організації звітування із сталого розвитку, в єдиному електронному форматі.
Відсутня	4. Підприємства, які відповідно до цього Закону зобов'язані складати звітність із сталого розвитку та консолідовану звітність із сталого розвитку, подають та оприлюднюють таку звітність разом із звітом з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку (з урахуванням Закону України «Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність») у строки, передбачені для подання та оприлюднення фінансової звітності.
Відсутня	5. Материнські підприємства, які відповідно до цього Закону зобов'язані складати консолідовану звітність із сталого розвитку, оприлюднюють таку звітність, складену за стандартами звітності із сталого розвитку, не пізніше ніж до 1 червня року, що настає за звітним періодом, разом із звітом з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку (з урахуванням Закону України “Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність”) на своїй веб-сторінці або своєму веб-сайті (у повному обсязі).

	Дочірні підприємства та материнські підприємства, які одночасно є дочірніми підприємствами, та відповідно до цього Закону не складають звітність із сталого розвитку, зобов'язані не пізніше ніж до 1 червня року, що настає за звітним періодом, оприлюднювати на своїй веб-сторінці або своєму веб-сайті (у повному обсязі) консолідовану звітність із сталого розвитку свого материнського підприємства разом із звітом з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку (з урахуванням Закону України “Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність”).”.
Стаття 14. Подання та оприлюднення фінансової звітності	
Частина третя: (абзаци шостий, сьомий) 3... Материнські підприємства великої групи, які не належать до категорії великих підприємств (крім суб'єктів інвестиційної діяльності, які не складають консолідовану фінансову звітність відповідно до міжнародних стандартів), зобов'язані не пізніше ніж до 1 червня року, що настає за звітним періодом, оприлюднювати річну консолідовану фінансову звітність, складену за міжнародними стандартами, разом з аудиторським звітом, консолідованим звітом про управління, консолідованим звітом про платежі на користь держави на своїй веб-сторінці або своєму веб-сайті (у повному обсязі). Материнські підприємства, які одночасно є дочірніми підприємствами та відповідно до вимог національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів не подають консолідовану фінансову звітність, зобов'язані не пізніше ніж до 1 червня року, що настає за звітним періодом, оприлюднювати на своїй веб-сторінці або своєму веб-сайті (у повному обсязі) річну консолідовану фінансову звітність свого материнського підприємства разом з аудиторським звітом та консолідованим звітом про управління.	Частина третя: (абзаци шостий, сьомий) 3... Материнські підприємства великої групи, які не належать до категорії великих підприємств (крім суб'єктів інвестиційної діяльності, які не складають консолідовану фінансову звітність відповідно до міжнародних стандартів фінансової звітності), зобов'язані не пізніше ніж до 1 червня року, що настає за звітним періодом, оприлюднювати річну консолідовану фінансову звітність, складену за міжнародними стандартами фінансової звітності, разом з аудиторським звітом, консолідованим звітом про управління, консолідованим звітом про платежі на користь держави на своїй веб-сторінці або своєму веб-сайті (у повному обсязі). Материнські підприємства, які одночасно є дочірніми підприємствами та відповідно до вимог національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності не подають консолідовану фінансову звітність, зобов'язані не пізніше ніж до 1 червня року, що настає за звітним періодом, оприлюднювати на своїй веб-сторінці або своєму веб-сайті (у повному обсязі) річну консолідовану фінансову звітність свого материнського підприємства разом з аудиторським звітом та консолідованим звітом про управління.

6. Підприємства можуть подавати уточнену фінансову звітність та уточнену консолідовану фінансову звітність на заміну раніше поданої фінансової звітності та консолідованої фінансової звітності за результатами проведення аудиторської перевірки, з метою виправлення самостійно виявлених помилок або з інших причин. Подання та оприлюднення уточненої фінансової звітності та уточненої консолідованої фінансової звітності здійснюються у такому самому порядку, як і фінансової звітності та консолідованої фінансової звітності, що уточнюються.	6. Підприємства можуть подавати уточнену фінансову звітність та уточнену консолідовану фінансову звітність на заміну раніше поданої фінансової звітності та консолідованої фінансової звітності за результатами аудиту фінансової звітності та консолідованої фінансової звітності, з метою виправлення самостійно виявлених помилок або з інших причин. Подання та оприлюднення уточненої фінансової звітності та уточненої консолідованої фінансової звітності здійснюються у такому самому порядку, як і фінансової звітності та консолідованої фінансової звітності, що уточнюються.
Розділ V. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ	
Відсутні	1³. У 2027 році для визначення власної категорії та групи відповідно до частини другої статті 2 та частини першої статті 12 цього Закону підприємства застосовують показники річної фінансової звітності та річної консолідованої фінансової звітності за 2026 рік. 1⁴. Першим звітним періодом, за який підприємства подають звітність із сталого розвитку або консолідовану звітність із сталого розвитку є 2028 рік.

**Директор Департаменту
методології бухгалтерського обліку
та нормативного забезпечення
аудиторської діяльності**

Людмила ГАПОНЕНКО

_____ 2026 р.